

UNA MICA DE TOT

Miquel Spa

miquelspa@regio7.cat

I si la Cerdanya fes com el poble japonès?

Una d'aquelles notícies que no tenen cap transcendència per al lector, però que com que fan gràcia són més vistes que les realment importants. La transcendència ja no vesteix en el món de la informació rellevada sense vertigen per l'espectacle. Pel foc d'encenalls. Dit això, la notícia: El poble de Fujikawaguchiko, al Japó, ha anunciat que aixecarà un mur de 2,5 metres d'alçada i 20 metres d'amplada per tapar les vistes en aquest punt i, així, aturar la massificació de turistes que hi acudeixen per fer fotografies al mont Fuji. L'alta presència de visitants omple de brossa aquest punt del poble i altera la vida local. Un representant de l'administració local apuntava a les agències de notícies «és lamentable que ens vegem obligats a fer-ho, però alguns turistes no respecten les normes». Vaja, vaja. Al Pirineu i a la Cerdanya

el lector de la notícia tanca sobtat el diari, més aviat apaga la pantalla, i pensa. On posaríem un mur a la Cerdanya que foragités el turisme? Als bars i tertúlies locals les rondes van disparant les idees. Als accessos a l'entorn natural els divendres a la tarda. Els refugis oberts, com el del Cortal de l'Oriol, ofereixen un escenari d'abocador passades les vacances. Deixalles, restes de menjar o estris de cuina que els excursionistes ocasionals han pujat a l'espatlla, però no carreguen en marxar deixen l'espai fet una vergonya. La mateixa situació es produeix als aparcaments d'accés als entorns naturals. Brossa arreu. Un mur aquí. A les cues dels establiments petits dels pobles on l'espera col·lapsa la paciència dels turistes que protesten perquè la padrina de torn passa pel costat a recollir la comanda diària. La rigidesa urbana no casa amb la familiaritat del

poble. Un altre mur com el del poble japonès. Als aparadors de les immobiliàries, amb els preus dels lloguers per sobre dels salaris dels treballadors i a les obres de les pletes que fan cases a preus que no s'ho valen per a famílies que no hi aniran. Cases cares de carrers buits. Un altre mur pel turisme. Als despatxos del poder que dissenyen projectes faraònics de grans desdoblaments viaris, de dobles carrils i dobles galeries als túnels del Pirineu per fer més passables els trajectes del cap de setmana. En comptes de modernitzar les xarxes de transport públic amb el tren de Puigcerdà com a misèria històrica local que destina tres hores i mitja per connectar la Cerdanya amb el centre de Barcelona. Mentrestant, brindem al sol per un tren cap a la Seu d'Urgell i Andorra amb un ramal des d'Alp que aïlli Puigcerdà. Un altre mur aquí si us plau.